NICOLAE DICU

În locuința bătrânețe din satul Coruia Maramureș

...

Anul 2019 s-a încheiat într-o notă de optimism ponderat, conştient fiind că vârsta şi sănătatea îmi pot aduce şi surprize nedorite.

Şi într-adevăr, începutul anului 2020 nu a fost din cele mai prielnice.

A trebuit să accept că am nevoie de asistenţă medicală permanentă, adică 24 de ore din 24, ceea ce nu puteam realiza decât într-o unitate de profil. Am convenit cu fiicele mele să mă internez la Centrul Medical din satul Cătălina, comuna Coltău, la circa 7 km de Baia Mare.

Timp de două luni şi jumătate am trăit cele mai grele momente din viaţa mea. Nu doar că în acest timp n-am ieşit afară din această clădire, ci pentru că faţă de afecţiunile medicale pe care le aveam, nu am primit tratamentul adecvat, cu toate că locaţia era bine îngrijită, curată, cu personal medical pregătit, inclusiv medic (cu statut de prezenţă limitată). Cred în conştiinţa mea că n-am fost diagnosticat corect. Am avut totuşi mulţumirea sufletească, înainte de apariţia acestei enigmatice boli, coronavirus, că am fost vizitat de mulţi prieteni şi cunoscuţi, uneori chiar în grupuri de 3-5 oameni.

Întrucât starea de sănătate s-a agravat peste limita suportabilităţii, am hotărât să mă externez de aici şi din luna mai 2020 m-am internat la Centrul de Îngrijire Bătrâni din localitatea Coruia, comuna Săcălăşeni, aproximativ la aceeaşi distanţă de Baia Mare.

Din data de 5 mai 2020, când am fost internat aici, am realizat, de fapt am simţit pe propria fiinţă, că există oameni pe pământ care trăiesc pentru semenii lor, ca pentru ei înşişi.

Aici, la Centrul de Îngijire Bătrâni Coruia, personalul de îngrijire, puţin faţă de o necesitate ideală, îşi dedică toată activitatea doar în slujba pacienţilor, a persoanelor în îngrijire. Este vorba de Maria, Maricica, Ana, Carmen, Camelia, Ramona, fiecare în parte cu meritele personale şi aplecarea sinceră, grija şi răspunderea faţă de starea de sănătate a fiecărui vârstnic aflat în îngrijire. Toate aceste minunate fete au reuşit să cristalizeze în sufletul fiecărui îngrijit mulţumirea şi încrederea că viaţa şi la vârsta senectuţii sau octogenară, poate fi dacă nu fericită, măcar optimistă, plăcută.

Acestor asistente îngrijitoare deopotrivă, ba mai pronunţat, mai pe dreptate şi pe realitate, aduc eu, Dicu Nicolae, cel mai cald şi profund respect doamnei directoare a Centrului, Otilia Ramona ~~Pop~~ Sandor, care a imprimat personalului din subordine simţul datoriei, al respectului faţă de cei îngrijiţi şi al onoarei proprii prin tot ceea ce fac.

Este de notorietate între vârstnicii din centru, că doamna directoare a lucrat înainte cu câţiva ani la un centru similar din Statele Unite ale Americii, experienţa dobândită fiind aplicată acum aici în folosul acestor oameni.

Existenţa acestui centru, situat de fapt într-o clădire nouă, modernă, adecvată prin toată structura şi componentele ei, construită prin fonduri europene, este de fapt dovada preocupării, efortului şi răspunderii primarului comunei Săcălăşeni, domnul Emilian-Gheorghe Pop, care a îmbogăţit zestrea comunei cu acest minunat edificiu dedicat, pe merit, persoanelor vârstnice. Felicitări, domnule primar!

Adaug la toate aceste aprecieri, mulţumirea pacienţilor (a noastră) pentru hrana de cele mai multe ori bună şi foarte bună, chiar, uneori pe preferinţa celor bolnavi, cu afecţiuni privind digestia. Curăţenia în camere, peste tot, ireproşabilă, preocuparea personalului centrului, fără reproş.

Din discuţii cu colegii, precum şi din propria mea percepţie, prezentul Centru de la Coruia se apropie sau chiar egalează locaţii similare din Suedia sau alte ţări dezvoltate, pe care le-am vizitat.

În aceste condiţii, în acest loc, între aceste fiinţe minunate, îmi parcurg traseul vieţii acum la 86 de ani cu mulţumirea că am ajuns în compania acestora. Aici, Dumnezeu este cu noi cu toţi.

Deleg şi împuternicesc pe prietenul meu de suflet, Neag Gheorghe, să autentifice prin semnătura lui această confesiune verbală a mea.

Neag Gheorghe

19 octombrie 2020
Inginer Dicu Nicolae